

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1133/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету сада пунолетне АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца сада пунолетне АА, адвоката Војислава Јововића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Км 5/24 од 26.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 13/24 од 10.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетне АА, адвоката Војислава Јововића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Км 5/24 од 26.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 13/24 од 10.06.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Км 5/24 од 26.03.2024. године према сада пунолетној АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која мера може трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, с тим ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

Истим решењем одређено је да трошкови кривичног поступка у укупном износу од 62.248,25 динара, падају на терет буџетских средстава суда, који ће бити исплаћени у року од 60 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кжм1 13/24 од 10.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца сада пунолетне АА и првостепено решење је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац сада пунолетне АА, адвокат Војислав Јововић, због

повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 82. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи и сада пунолетну АА ослободи од одговорности или јој евентуално изрекне другу васпитну меру у краћем трајању.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца сада пунолетне АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца сада пунолетне АА, је неоснован.

Бранилац сада пунолетне АА, у поднетом захтеву, одредбу општег карактера (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), коју наводи као разлог подношења захтева, конкретизује указивањем на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, наводећи да је поводом истог чињеничног описа вођен и прекршајни и кривични поступак, па се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, јер је решењем Прекршајног суда у Ваљево 8Прм 83/23 од 20.12.2023. године према сада пунолетној АА већ изречена васпитна мера – укор, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 51) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, нису основани.

Ово стога што је ову повреду поступка на идентичан начин, бранилац сада пунолетне АА истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, па како је Апелациони суд у Београду, као другостепени, у својој одлуци Кжм1 13/24 од 10.06.2024. године, оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе је на страни 7. у последњем ставу и на страни 8., у првом ставу образложења првостепеног решења, изнео довољне и јасне разлоге, налазећи да радње које су стављене на терет сада пунолетној АА у овом кривичном поступку, нису у целости обухваћене решењем донетим у прекршајном поступку, које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује, па су наводи захтева браниоца којима се указује да је побијаним правноснажним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Такође, бранилац у захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима којима оспорава разлоге побијаних решења, посебно у погледу оцене исказа стручних саветника одбране.

Надаље, бранилац својим наводима изнетим у захтеву оспорава и полемише са доказима изведеним током поступка, пре свега са исказима оштећених и вештака саобраћајне струке и износи сопствену анализу и оцену тих доказа и сопствено виђење

чињеница које из њих произилазе, понављајући при томе чињенице које су већ истицане током поступка уз интерпретацију појединих делова правноснажних побијаних одлука.

Поред овога, бранилац као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 82. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, коју при томе не образлаже у овом захтеву.

Међутим, Врховни суд се у разматрање истакнутих повреда и навода није упуштао, јер битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 440. ЗКП и 82. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, не спадају у круг повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**
За тачност отправка

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић